

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

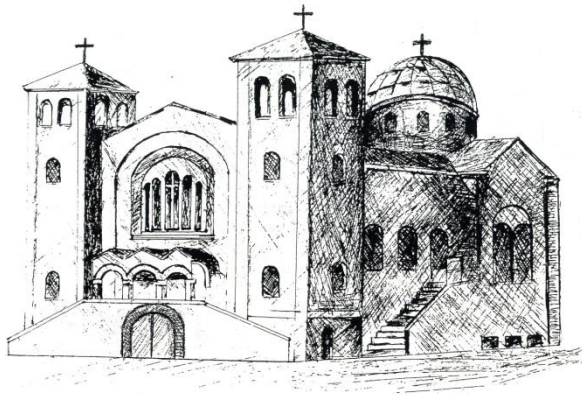
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, January 5, 2020

Sunday before Theophany



Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 5 Ιανουαρίου, 2020

Παραμονή των Φώτων - Νηστεία

9 π.μ. – 12:30 μ.μ., Όρθρος Θεία Λειτουργία,

Μέγας Αγιασμός

6:00 μ.μ. Εσπερινός Θεοφανείων

Ο καφές προσφέρεται από τη Φιλόπτωχο

Δευτέρα, 6 Ιανουαρίου, 2020

Τα Άγια Θεοφάνεια

9 π.μ. – 12 μ.μ., Όρθρος, Θεία Λειτουργία Μέγας Αγιασμός

Τρίτη, 7 Ιανουαρίου, 2020

Σύναξις του Ιωάννου του Προδρόμου

9 π.μ. – 11 π.μ., Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Τετάρτη, 8 Ιανουαρίου, 2020

4:30 μ.μ. - 6:15 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο — Αγιασμός

Παρασκευή, 10 Ιανουαρίου, 2020

4:30 μ.μ. - 6:30 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

Σάββατο, 11 Ιανουαρίου, 2020

Θεοδόσιος Όσιος Κοινοβιάρχης

9 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

7:00 μ.μ. Βασιλόπιτα Φιλοπτώχου

Κυριακή, 12 Ιανουαρίου, 2020

Μετά τα Θεοφάνεια

9 π.μ. – 12:30 μ.μ., Όρθρος Θεία Λειτουργία

Ο καφές προσφέρεται από το ΠΤΟ

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, January 5, 2020

Sunday, before Epiphany

9:00 a.m. - 12:30 p.m. *Orthros, D. Liturgy, Great Agiasmos*

6:00 p.m. *Vespers of Theofania*

Coffee is offered by the Philoptochos

Monday, January 6, 2020

Holy Epiphany, 9:00 a.m. -12 noon

Orthros, Divine Liturgy, Blessing of the Waters

Tuesday, January 7, 2020

Saint John the Baptist

9:00 a.m. -11:00a.m., Orthros, Divine Liturgy

Wednesday, January 8, 2020

4:30 p.m. - 6:15 p.m. *Greek School - Agiasmos*

Friday, January 10, 2020

4:30 p.m. - 6:30 p.m. *Greek School*

Saturday, January 11, 2020

Theodosios the Cenobiarch

9:00 a.m. -11:00a.m., Orthros, Divine Liturgy

Philoptochos Society Vasilopita at 7:00 p.m.

Sunday, January 12, 2020

Sunday after Theophany

9:00 a.m. - 12:30 p.m. *Orthros, D. Liturgy, Great Agiasmos*

Coffee is offered by the PTO

Πρὸς Τιμόθεον β' 4:5-8

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.
ΨΑΛΜΟΙ 27.9,1

Σῶσον, Κύριε τὸν λαὸν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Τιμόθεον β' 4:5-8 τὸ ἀνάγνωσμα

Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκεν. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν, ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσιν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

St. Paul's Second Letter to Timothy 4:5-8

Prokeimenon. Mode Plagal 2.
Psalm 27.9,1

O Lord, save your people and bless your inheritance.
Verse: To you, O Lord, I have cried, O my God.

The reading is from St. Paul's Second Letter to Timothy 4:5-8

TIMOTHY, my son, always be steady, endure suffering, do the work of an evangelist, fulfil your ministry.

For I am already on the point of being sacrificed; the time of my departure has come. I have fought the good fight, I have finished the race, I have kept the faith. Henceforth there is laid up for me the crown of righteousness, which the Lord, the righteous judge, will award to me on that Day, and not only to me but also to all who have loved his appearing.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Μάρκον 1:1-8 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ, ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἑξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. Καὶ ἐκήρυσσε λέγων· ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

The Gospel According to Mark 1:1-8

The beginning of the Gospel of Jesus Christ, the Son of God. As it is written in the prophets, 'Behold, I send my messenger before your face, who shall prepare your way; the voice of one crying in the wilderness: prepare the way of the Lord, make his paths straight.' John was baptizing in the wilderness, preaching a baptism of repentance for the forgiveness of sins. And there went out to him all the country of Judea, and all the people of Jerusalem; and they were baptized by him in the river Jordan, confessing their sins. Now John was clothed with camel's hair, and had a leather girdle around his waist, and ate locusts and wild honey. And he preached, saying, "After me comes he who is mightier than I, the thong of whose sandals I am not worthy to stoop down and untie. I have baptized you with water; but he will baptize you with the Holy Spirit."

Αγία Θεοφάνεια

Τους ουρανούς βάπτισμα του Χριστού σχίσαν,
Τους αυτό μη χραίνοντας ένδον εισάγει.
Βάπτισεν εν ποταμώ Χριστόν Πρόδρομος κατά έκτην.

Τα Αγία Θεοφάνεια είναι μία από τις αρχαιότερες εορτές της εκκλησίας μας η οποία θεσπίσθηκε το 2ο αιώνα μ.Χ. και αναφέρεται στη φανέρωση της Αγίας Τριάδας κατά τη βάπτιση του Ιησού Χριστού. Η ιστορία της βάπτισης έχει ως εξής: Μετά από θεία εντολή ο Ιωάννης ο Πρόδρομος εγκατέλειψε την ερημική ζωή και ήλθε στον Ιορδάνη ποταμό όπου κήρυττε και βάπτιζε. Εκεί παρουσιάσθηκε κάποια ημέρα ο Ιησούς και ζήτησε να βαπτισθεί. Ο Ιωάννης, αν και το Άγιο Πνεύμα τον είχε πληροφορήσει ποιος ήταν εκείνος που του ζητούσε να βαπτισθεί, στην αρχή αρνείται να τον βαπτίσει ισχυριζόμενος ότι ο ίδιος έχει ανάγκη να βαπτισθεί από Εκείνον. Ο Ιησούς όμως του εξήγησε ότι αυτό ήταν το θέλημα του Θεού και τον έπεισε να τον βαπτίσει. Και τότε μπροστά στα έκπληκτα μάτια των θεατών διαδραματίσθηκε μία μοναδική και μεγαλειώδης σκηνή, όταν με την μορφή ενός περιστεριού κατέλθε το Άγιο Πνεύμα και κάθισε επάνω στο βαπτιζόμενο Ιησού, ενώ συγχρόνως ακούσθηκε από τον ουρανό η φωνή του Θεού η οποία έλεγε: «Ούτος εστί ο Υιός μου ο αγαπητός, εν ω ευδόκησα» («Αυτός είναι ο αγαπημένος μου Υιός, αυτός είναι ο εκλεκτός μου»).

Από τότε και το Βάπτισμα των χριστιανών, δεν είναι «εν ύδατι», όπως το βάπτισμα «μετανοίας» του Ιωάννη, αλλά «εν Πνεύματι Αγίω». Ο Κύριος με το να βαπτιστεί αγίασε το νερό, το έκανε νερό αγιασμού και συμφιλίωσης με το Θεό. Έτσι η Βάπτισή του Κυρίου άνοιξε τη θύρα του Μυστηρίου του Βαπτίσματος. Με την καθαρτική χάρη του αγίου Βαπτίσματος ο παλαιός αμαρτωλός άνθρωπος ανακαινίζεται και με την τήρηση των θείων εντολών γίνεται κληρονόμος της βασιλείας των ουρανών.

Holy Theophany

The celebration of Holy Theophany certainly has a most important place in the life of the Orthodox Church. This is because the order of service for the feast sets out in a very expressive way the prospects and horizons which are opened up to every human being through Christ's coming into the world. 'Today the things above celebrate with those below and those below converse with those above [...] Today the Lord hastens towards baptism, to raise human nature to the heights'. Essentially, this means the opportunity for each person to taste the joy and the glory of God; the opportunity for people to fill their lives with the life of God.

At Christ's Baptism, the Holy Trinity is revealed: the Son, Who has taken on our human nature completely; the Father, from Whom we hear only His voice; and the Holy Spirit in the form of a dove. In the end, what's revealed isn't only 'Who God is', but more particularly 'What God does for our sake'. And what He does is to become human so that we can become gods. This is of incredible importance for the whole of humanity: we're no longer alone. The very name attributed to Christ -Emmanuel- means 'God is with us. We have God with us.

The religious experience in the realm of the Orthodox Church isn't a relationship on the basis of which we seek to guarantee ourselves either a place in paradise, after death, or to salve our consciences over moral issues. Our religious experience isn't merely a reference to a supernatural being, in whom humanity should believe simply because He surpasses our own powers. The religious experience in the Orthodox Church isn't just about establishing a relationship with a supernatural force so that our unanswered questions will be answered. Nor is it simply about creating a reservoir of knowledge about human life. It's much more. The religious experience creates new perspectives for our existence and for our encounter with God. This is why some people have observed that Christianity isn't a religion; it's a church.

In the Orthodox Church, the religious experience is an ecclesiastical event. It's a relationship and, moreover, a relationship of life. It's an association between unique, inimitable persons. In this context, we don't approach God as a supernatural being but as the Person who offers us the chance to defeat anything that overcomes us, anything that makes us weak, anything that subjects us to death and corruption. God became incarnate for our sakes, so that we wouldn't have to remain in subjection to corruption, that is, to anything that has a sell-by date! Egotistical relationships have a sell-by date: they don't live, they barely survive, or rather, they're parasitical.

God is a power Who enriches human existence so that it can be saved, that is so that it can be preserved whole, sound, and intact. When we receive Divine Grace, in essence we're blessed by enjoying a new way of life in which we overcome every impediment which alienates us, every form of egotism which separates us from others, everything which distances us and cuts us off from our Creator. The new element which appears with Christ's coming is the opportunity to approach and taste our uncreated God in the tiniest detail of the created world.

This is the reason why the waters are sanctified: it's not merely a blessing, but the entry of God into human affairs, into what we're accustomed, with our pious disposition, to calling 'material' and 'vain'. Christ came into the world for all these vain things, so that they wouldn't be vain any longer, but immortal.

The shedding of the light of the Triune God on every dimension of creation, and the opportunity for us to fight for our life, not alone, but with Christ, is what the blessing of the waters states, in the end. The waters aren't a symbolic expression, nor does the blessing of the waters merely lead us to some sort of allegory. Saint Athanasios the Great says that, behind the symbols there is a reality. What we see and experience in the Orthodox Divine Liturgy are things which are given to us symbolically. What does this mean? Let's have a closer look at the meaning of 'symbol' in the Orthodox Church so that we can better understand the

significance of the blessing of the waters.

Very often, when we use the words 'symbol', 'symbolic' or 'symbolically' in our everyday speech, we mean that an object, a phrase has led us to deduce something in particular. One example would be the gift we present to our hosts if we're invited to dinner somewhere. It's a symbol of friendship, gratitude, affection and so on. This way of thinking has been developed particularly in Western Christianity. Let it be said, in passing, that this remark is not made in any spirit of contention as regards Western Christianity, but simply so that we can understand more fully content which is attributed to symbols of worship within the context of Orthodox services.

Philosophical and theological thought in the West used the terms 'realism' and 'reality' to denote capacities which belong exclusively and only to the material world. The only reality within the world was held to be the visible one, which is perceived through the senses. For Western, Scholastic theological thought, the revelation of God as a manifestation of Divine Grace in the world is something which goes beyond the capacities and possibilities of the visible world. So it is spoken of as supernatural revelation. But if the reality of the world is restricted to what is perceptible, then we shall have to come up with another concept if we're to express the reality of God and, also of the religious experience. These reflections led to the coining of the concept of 'Metaphysics' to express the content of a meta-reality, beyond the world of visible and perceptible objects. One consequence of this separation was that the religious experience was exiled to the realm of the human spirit while the experience of the senses had to do only with the objects in the visible world, with religion operating only as regards the spirit, given that it was concerned with Metaphysics. The senses could have absolutely nothing to do with the religious experience, since it was their task to deal with the visible world (non-religious and non-spiritual). So the religious experience in Western Christianity was cultivated through meditation, and the experience of visible objects in the world through the exercise of sensual perception.

Synaxis of the John the Baptist

From what we have heard in today's Gospel, we see how simply and humbly John the Baptist tells the people that Jesus is the Son of God, the one that humanity has waited countless centuries for as its Savior.

"I did not know Him, but He who sent me to baptize with water said to me, 'Upon whom you see the Holy Spirit descending and remaining on Him, this is He'...And I have seen and testified that this is the Son of God." (Verses 33-34).

Clearly, John the Baptist does not present himself as a great person, but in humility speaks to others about what he has heard and seen. And in truth, he was no ordinary person. The angel of the Lord had announced to his father Zacharias that his child to be born: "he will be great in the sight of the Lord....He will also be filled with the Holy Spirit" (Luke 1:15). Our Lord Jesus Christ Himself will later say, "Assuredly, I say to you, among those born of women there has not risen one greater than John the Baptist" (Matthew 11:11). And in the Jordan River, as we saw yesterday on the Feast of the Epiphany, Jesus particularly honored John and gave Himself to be baptized by him.

So while John was so honored and exalted by God, he remained a humble servant of God and was not influenced by the importance of these events. The world was all about his way of life and focused on the wonderful things he did. Some even thought he was the Christ, the Messiah! But John answered them all and said, "One mightier than I is coming, whose sandal strap I am not worthy to loose" (Luke 3:16).

And so John the Baptist stands before us, from the first Sunday of the New Year, as a wonderful example to be imitated.

First, in how we should talk to others about the Savior Christ. We can share from our personal experience our relationship with Christ, revealing what has moved us to believe Him, and love Him like no other in the world. We can also show what it is that draws us every Sunday to want to rush to His Home, His Temple, to meet Him, and worship Him. Let us open our

hearts; trust Him in our lives.

And secondly, to have John the Baptist be a model in our behavior towards our brothers and sisters. We do not want to dominate or claim ourselves superior. We should seek to act humbly towards others and give them the proper honor, as John the Baptist did. This is what the Apostle Paul recommends: "Let nothing be done through selfish ambition or conceit, but in lowliness of mind let each esteem others better than himself" (Philippians 2:3). "Let this mind be in you which was also in Christ Jesus (verse 5) "who, being in the form of God" (verse 6) "took the form of a bondservant and coming in the likeness of men" (verse 7). As we know, Jesus greatly humbled himself and washed His disciples' feet too!

My brothers and sisters, if we behave in humility with others, our testimony of the true God will touch their souls; we will have peaceful relations with people and will be honored by our Lord. Christ Himself assured us: "Whoever exalts himself will be humbled, and he who humbles himself will be exalted" (Matthew 23:12) to the heavenly Kingdom of God. Amen.

Η Σύναξις του Τιμίου Ενδόξου Προφήτου Προδρόμου

και Βαπτιστού Ιωάννου

Τρίτη, 7 Ιανουαρίου, εορτάζουμε με σύναξη των πιστών τη μνήμη του Προφήτη Ιωάννη του Βαπτιστή, διότι ο Πρόδρομος συνέβαλε τα μέγιστα στο γεγονός της τήρησης των διατεταγμένων από τον Ιησού Χριστό, που ως ιστορικό πρόσωπο βαπτίστηκε στον Ιορδάνη από τον Ιωάννη. Ο Άγιος Ιωάννης ήταν γιός του ιερέα Ζαχαρία και της Ελισάβετ. Γέννημα στείρας γυναίκας και καρπός θερμής προσευχής των γονέων του. Από έμβρυο έξι μηνών, στη μήτρα της Ελισάβετ, έλαβε τη χάρη του Αγίου Πνεύματος και σκίρτησε, όταν η Θεοτόκος Μαριάμ συνάντησε τη μητέρα του

Ελισάβετ. Μέχρι την ηλικία των τριάντα ετών ο Ιωάννης έζησε ασκητικά στην έρημο της Ιουδαίας, δοσμένος ψυχή τε και σώματι στην προσευχή και τη μελέτη για την πνευματική και ηθική ολοκλήρωση. Φορούσε ρούχα από τρίχες καμήλας και στη μέση του είχε δερμάτινη ζώνη. Τρεφόταν από τις άκρες των βλαστών των φυτών και με άγριο μέλι. Με το κήρυγμά του καλούσε τους ανθρώπους να μετανοήσουν, να αλλάξουν τρόπο σκέψης, να γίνουν καλύτεροι, να προσεύχονται, γιατί η βασιλεία των ουρανών είναι εγγύς. Κατακεραύνωνε επίσης και ήλεγχε σκληρά την κακία και το φαρισαϊσμό, την υποκρισία των ανθρώπων και την αμαρτωλή ζωή των αρχόντων, προετοιμάζοντας έτσι το δρόμο του Χριστού. Ο λόγος του ήταν γεμάτος ανδρεία και δύναμη. Δε δέιλιασε και ούτε δίστασε να τα βάλει με το κατεστημένο της εποχής του, με τον ίδιο τον βασιλιά Ηρώδη και την παθολογική και αλαζονική του συμπεριφορά. Ταυτόχρονα ξεσκέπαζε τους Φαρισαίους, που καταδυνάστευαν το λαό, φορτώνοντάς τον βαριά και δυσβάστακτα φορτία. που θα απάλλασσε τους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους. Γι' αυτό το λόγο πήρε και το όνομα Πρόδρομος γιατί ακριβώς άνοιξε το δρόμο για την έλευση του Κυρίου. Ο Τίμιος Πρόδρομος είναι ο ανώτερος και σπουδαιότερος Προφήτης που γεννήθηκε ποτέ από γυναίκα. «Μείζων εν γεννητοίς γυναικών προφήτης Ιωάννου του Βαπτιστού ουδείς εστί» (Λουκ. 7, 28). «Ουκ εγήγερται εν γεννητοίς γυναικών μείζων Ιωάννου του Βαπτιστού» (Ματθ. 11, 11)

Όσιος Θεοδόσιος ο κοινοβιάρχης

Ο Όσιος Θεοδόσιος γεννήθηκε στο χωριό Μωγαρισσού της Καππαδοκίας από πολύ πιστούς και ενάρετους γονείς, τον Προαιρέσιο και την Ευλογία. Έζησε στα χρόνια του αυτοκράτορα Λέοντα του Μεγάλου (457 - 474 μ.Χ.) και έφτασε έως και τους χρόνους του αυτοκράτορα Αναστασίου του Δικόρου (491 - 518 μ.Χ.). Αρνήθηκε την έγγαμη ζωή και σε νεαρή ηλικία έγινε μοναχός. Από πολύ νωρίς διακρίθηκε για την εγκράτεια και την ηθική του τελειότητα. Αφού ασκήτεψε κοντά σε μεγάλους ασκητές όπως ο Συμεών ο Στυλίτης (βλέπε [1 Σεπτεμβρίου](#)) και ο ησυχαστής Λογγίνος αποσύρθηκε σε απομακρυσμένο ησυχαστήριο όπου δίδασκε το λόγο του Θεού στους περαστικούς διαβάτες. Η φήμη του για την αγία ζωή του έγινε γρήγορα γνωστή στα πέρατα της αυτοκρατορίας και έφερε στο ησυχαστήριό του δεκάδες αδελφούς αναγκάζοντας τον Θεοδόσιο να ιδρύσει ένα ευρύχωρο μοναστήρι όπου εφάρμοσε πιστά τα πρότυπα του ασκητικού βίου. Έκανε πολλά θαύματα και, αφού δίδαξε τις αρετές της ασκητικής ζωής στους εκατοντάδες μαθητές του, κοιμήθηκε σε βαθύ γήρας το 529 μ.Χ. Η είδηση της κοιμήσεώς του διαδόθηκε σαν αστραπή. Και έτρεξαν πολλοί, λαϊκοί, κληρικοί και μοναχοί, ακόμη και Επίσκοποι, για να ασπαστούν το ιερό λείψανο του Αγίου ανδρός, που στάθηκε για όλους φιλόστοργος πατέρας και προστατευτικός αδελφός. Και αυτός ακόμη ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων προσήλθε να ασπασθεί και να παραστεί στην εξόδιο Ακολουθία, μεγάλη δε υπήρξε η συγκίνησή του, όταν βρέθηκε ενώπιον του ιερού σκηνώματος του Οσίου. Η σύναξή του ετελείτο στο σεπτό Αποστολείο του Αγίου Αποστόλου Πέτρου, που ήταν κοντά στην Αγία Σοφία. Μερικά από τα θαύματα του Αγίου είναι τα εξής: Ο Άγιος είχε κατασκευάσει έναν τάφο για τον εαυτό του, ώστε βλέποντάς τον να θυμάται το θάνατο. Τον τάφο αυτόν εγκαινίασε με τον θάνατό του ένας Άγιος ασκητής, ονόματι Βασίλειος. Τον ασκητή λοιπόν αυτόν, ενώ είχε πεθάνει, μόνο ο Θεοδόσιος και ένας άλλος μοναχός τον έβλεπαν να στέκεται ανάμεσα στους άλλους μοναχούς και να συμπάλλει. Στους υπόλοιπους μοναχούς ο Βασίλειος ήταν αθέατος. Ένα άλλο θαύμα του Αγίου, είναι το ότι

σε έναν τόπο στον οποίο πρόκειται να ιδρύσει μοναστήρι, άναψε σβησμένα κάρβουνα, χωρίς να έχει φωτιά. Επίσης, ο Άγιος προείπε και την καταστροφή που θα γινόταν στην Αντιόχεια από μεγάλο σεισμό.

St. Theodosius the Cenobiarch (Feast: January 11)

Theodosius was born in Garissus, Cappadocia in 423. He took to the road as a pilgrim, and, in his travels visited the famous St. Simeon the Stylite on his pillar.

Eventually, he retired as a hermit to a cave on a mountain near Bethlehem, but his sanctity and miracles attracted many who wished to serve God under his direction.

A spacious monastery was built on a place called Cathismus, which became a haven of saints in the desert.

Persecuted by Emperor Anastasius who favored the Eutychian heresy, Theodosius traveled extensively through Palestine exhorting the faithful to remain strong in the faith of the four general councils.

The Emperor ordered the saint's banishment, which was executed, but Theodosius died soon after in 529 at the advanced age of one hundred and five.

His funeral was honored by miracles, and he was buried in his first cell, called the Cave of the Magi, because the wise men who visited the Infant Christ were said to have lodged in it.

Τα **Θεοφάνεια** είναι μεγάλη ετήσια χριστιανική εορτή της Βάπτισης του [Ιησού Χριστού](#) στον [Ιορδάνη ποταμό](#) από τον [Άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή](#)⁽¹⁾. Εορτάζεται στις 6 Ιανουαρίου και είναι η τρίτη και τελευταία εορτή του Δωδεκαημέρου (εορτών των Χριστουγέννων). Το όνομα προκύπτει από την φανέρωση των τριών προσώπων της [Αγίας Τριάδας](#) που συνέβη σύμφωνα με τρεις σχετικές ευαγγελικές περικοπές. Η εορτή των Θεοφανείων λέγεται επίσης και **Επιφάνεια** και **Φώτα** ή **Φωτά** (ή *Εορτή των Φώτων*). Σε αυτή την εορτή γιορτάζουν τα ονόματα Φωτεινή, Φανή, Φώτιος, Τριάδα, Ουρανία, Ιορδάνης, Ιορδάνα, Περιστέρης, Περιστέρα, Θεοφάνης, Θεοφάνια και Θεοχάρης.

Κατά τις ευαγγελικές περικοπές στις αρχές του 30ου έτους της ηλικίας του Ιησού, ο Ιωάννης (ο Πρόδρομος), γιος του Ζαχαρία και της Ελισάβετ, ο επιλεγόμενος στη συνέχεια Βαπτιστής, που ήταν 6 μήνες μεγαλύτερος του Χριστού, και διέμενε στην έρημο, ασκητεύοντας και κηρύττοντας το βάπτισμα μετανοίας, βάπτισε με έκπληξη και τον Ιησού στον Ιορδάνη ποταμό. Κατά δε τη στιγμή της Βάπτισης κατέβηκε από τον ουρανό το [Άγιο Πνεύμα](#) υπό μορφή περιστέρας στον Ιησού και ταυτόχρονα από τον ουρανό ακούστηκε φωνή που έλεγε ότι: *Ούτος εστίν ο Υιός μου ο αγαπητός εν ω ευδόκησα*". Η φράση αναφέρεται στα ευαγγέλια του Ματθαίου, του Μάρκου και του Λουκά, ενώ απουσιάζει από αυτό του Ιωάννη.

Αυτή δε είναι και η μοναδική φορά της εμφάνισης, στη Γη, της Αγίας και ομοουσίου και αδιαιρέτου Τριάδος υπό του πλήρους «μυστηρίου» της Θεότητας. Τα θεοφάνεια ονομάζονται έτσι επειδή η φωνή του θεού ακούστηκε στη γη. Για αυτό ονομάστηκαν έτσι Θεό+Φάνεια. Ο θεός φάνηκε στην γη, θεός+φάνηκε. Το πότε καθιερώθηκε να εορτάζεται η μνήμη του γεγονότος της Βάπτισης του Ιησού δεν είναι

γνωστό με βεβαιότητα. Φαίνεται όμως ότι αναφάνηκε πολύ νωρίς στη πρώτη Εκκλησιά των Χριστιανών. Ο [Κλήμης ο Αλεξανδρεύς](#) (Στρωμ. βιβλ. α΄) αναφέρει πως κάποιοι αιρετικοί, οι περί τον [Βασιλείδη](#) γνωστικοί στις αρχές του Β΄ αιώνα εόρταζαν την ημέρα της Βάπτισης του Κυρίου «προδιανυκτερεύοντες» και ότι η εορτή αυτή γινόταν κατ' άλλους μεν στις 6 Ιανουαρίου, κατ' άλλους στις 10 Ιανουαρίου.

Κατά δε τον [3ο αιώνα](#) η εορτή φαίνεται κοινότατη σε όλη την Χριστιανική Εκκλησία. Έτσι ενώ ο Gieseler (Kirchengeschichte I ,376) δέχθηκε ότι πρώτοι οι [Βασιλειδιανοί](#) καθιέρωσαν την εορτή των Θεοφανείων ο Neander (Kirchengeschichte I 386) θέτει το ερώτημα: πως από αιρετικούς το δέχθηκε η Εκκλησία;

Ο [Ιωάννης ο Χρυσόστομος](#) παραδέχεται και περιγράφει την εορτή ως αρχαία πανήγυρης μάλλον στην [Αντιόχεια τη Μεγάλη](#), και ότι από εκεί την παρέλαβαν οι Γνωστικοί Βασιλειδιανοί... Κατά δε τις [Αποστολικές Διαταγές](#) (η΄ 38) η εορτή των Επιφανείων «ήγετο δια το εν αυτή ανάδειξιν γεγενήσθαι της του Χριστού θεότητος».

Στο τέλος του 3ου αιώνα προστέθηκε και άλλη έννοια στον εορτασμό αυτό που άρχισε να πανηγυρίζεται και ως ημέρα της «εν σαρκί» φανερώσεως του Κυρίου. Ούτως και στην [Αλεξάνδρεια](#) κατά τον Κασσιανό, και στη Κύπρο κατά Επιφάνιο. Από της εποχής λοιπόν αυτής άρχεται, κατά το πιθανότερο, και ο εορτασμός των [Χριστουγέννων](#).

Κατά τον [4ο αιώνα](#) η εορτή των Θεοφανείων γιορτάζεται πλέον με λαμπρότητα σε όλη την ανατολική Εκκλησία ως εορτή του φωτισμού της ανθρωπότητας δια του Αγίου Βαπτίσματος, απ' όπου και το όνομα «Τα Φώτα», εορτή «των Φώτων» ([Γρηγόριος Ναζιανζηνός](#) λόγος 39, Αστερίου Αμάς. Λόγος εις «εορτών των Καλανδών»). Στη Δύση τα Θεοφάνεια απαντώνται στα μέσα του 4ου αιώνα, αλλά από

της εποχής αυτής φαίνεται στη Ρωμαϊκή Εκκλησία και άλλη μια εορτή αφιερωμένη στη κατά σάρκα Γέννηση του Ιησού στις [25 Δεκεμβρίου](#). Όταν πλέον καθιερώθηκε αυτή η ημερομηνία για τα [Χριστούγεννα](#) σε όλο τον [Χριστιανικό κόσμο](#) έγινε και ο διαχωρισμός της εορτής των Φώτων στις [6 Ιανουαρίου](#), στα μέσα του [6ου αιώνα](#). Ως κύριες τελετές των Θεοφανείων θεωρούνται οι παρακάτω Μέγας Αγιασμός (Θρησκευτική τελετή που λαμβάνει χώρα εντός των Εκκλησιών). Κατάδυση του Τιμίου Σταυρού (Θρησκευτική τελετή που ακολουθεί του Μεγάλου Αγιασμού και γίνεται η κατάδυση του Σταυρού σε ακτή Θάλασσας, εντός λιμένων, όχθες ποταμών ή λιμνών και στην ανάγκη σε δεξαμενές νερού όπως στην [Αθήνα](#).^[1]

Λατρευτικές παραδόσεις Θεοφανείων - Φυγή καλικάντζαρων

Η εορτή των Θεοφανείων περικλείει και πολλές εκδηλώσεις που αποτελούν διαιώνιση αρχαίων (ελληνικών) εθίμων. Στην αντίληψη του Ελληνικού λαού τα Θεοφάνεια είναι «Μεγάλη γιορτή Θεότρομη». Για μερικές μάλιστα περιφέρειες της Μακεδονίας (Δυτικής) αποτελούν τη μεγαλύτερη γιορτή του έτους και κάθε καινούργιο ρούχο το «πρωτοφορούν στα Φώτα για να φωτιστεί». Αλλά και κατά τη δογματική η Βάπτιση του Χριστού συμβολίζει τη παλιγγενεσία του ανθρώπου έχοντας έτσι μεγάλη σημασία, γι' αυτό και μέχρι το Δ΄ αιώνα οι χριστιανοί γιόρταζαν Πρωτοχρονιά στη Βάπτιση του Χριστού στις 6 Ιανουαρίου. Βασική τελετουργία των Θεοφανείων είναι ο «αγιασμός των υδάτων» με τη κατάδυση του Σταυρού κατά μίμηση της Βάπτισης του Θεανθρώπου. Στην ελληνική εθιμολογία όμως, ο εν λόγω Αγιασμός έχει και την έννοια του καθαρισμού, του εξαγνισμού των ανθρώπων καθώς και της απαλλαγής του από την επήρεια των δαιμονίων. Η τελευταία δε αυτή έννοια δεν είναι ασφαλώς αυστηρά χριστιανική,

αλλά έχει ρίζες στην αρχαία λατρεία. Στα περισσότερα μέρη της Ελλάδας ο αγιασμός γίνεται για πρώτη φορά (στις μέρες αυτές) τη παραμονή των Θεοφανείων που λέγεται «μικρός αγιασμός» ή «Πρωτάγιαση» ή «Φώτιση». Με τη πρωτάγιαση ο ιερέας γυρίζει όλα τα σπίτια και με το Σταυρό και ένα κλωνί βασιλικό «αγιάζει» ή «φωτίζει» (ραντίζει) τους χώρους των σπιτιών. Η πρωτάγιαση είναι και το αποτελεσματικό μέσο με το οποίο τρέπονται σε άγρια φυγή οι **καλικάντζαροι** εκτός από το άναμμα μιας μεγάλης υπαίθριας φωτιάς. Ο Μεγάλος όμως Αγιασμός γίνεται ανήμερα των Θεοφανείων εντός των Εκκλησιών σε ειδική εξέδρα στολισμένη επί της οποίας φέρεται μέγα σκεύος γεμάτου ύδατος. Στη συνέχεια γίνεται η κατάδυση του Σταυρού στη Θάλασσα ή σε γειτονικό ποταμό ή λίμνη ή και στην ανάγκη σε δεξαμενή (όπως στην Αθήνα). Η κατάδυση του Σταυρού, κατά τη λαϊκή πίστη δίνει στο νερό καθαρικές και εξυγιαντικές ικανότητες. Οι κάτοικοι πολλών περιοχών μετά τη κατάδυση τρέχουν στις παραλίες της θάλασσας ή στις όχθες ποταμών ή λιμνών και πλένουν τα αγροτικά τους εργαλεία ακόμη και εικονίσματα. Κατά τη κοινή λαϊκή δοξασία ακόμη και τα εικονίσματα με το πέρασμα του χρόνου χάνουν την αρχική δύναμη και αξία τους που την αποκτούν όμως εκ νέου από το αγιασμένο νερό.

SAVE THE DATE 2020

Philoptochos Vasilopita
January 11, 2020

Godparents Sunday
January 26, 2020

P.T.O. Taverna Night
February 1, 2020

Philoptochos Apokriatiko Glendi
February 29, 2020




Καλή Χρονιά

Η ΦΙΛΟΠΤΟΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
Fairview, New Jersey 07022

Σας καλεί στην Ετήσια ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ, στο κοινοτικό Κέντρο το
Σάββατο, 11 Ιανουαρίου, 2020 στις 7:00 μ.μ.

THE ASCENSION PHILOPTOCHOS SOCIETY INVITES YOU
at the Annual Vasilopita, on Saturday
January 11, 2020 at 7:00 p.m. at the Community Center

FULL BUFFET-2 BOTTLES OF WINE ON EACH TABLE

Music by DJ Panagiotis Chatzopoulos

Θα χορέψουν τα παιδιά του Ελληνικού μας Σχολείου
Παιδιά του χορευτικού και παιδιά κάτω των 5 χρονών: ΔΩΡΕΑΝ

Adults: \$25.00 / 12 yrs-18 yrs: \$15.00 / 6 yrs-12 yrs: \$5.00 /
Children under 5: FREE

Μεγάλοι: \$25.00 / 12γρ.-18γρ., \$15.00 / 6 γρ.-12 γρ., \$5.00

Door Price: \$100 for Adults Raffle & \$50 for Children Raffle
Τα έσοδα θα διατεθούν για τις ανάγκες της Ακαδημίας του Αγίου Βασιλείου

Για Πληροφορίες αποσταθείτε:
Κατερίνα Λέκκας: 201 313 0052
Τούλα Δρόσου: 201 945 6964
Γραφείο Εκκλησίας: 201 945 6448

For Information, please call:
Cathe Lekkas : 201 313 0052
Toula Drosos 201 945 6964
Church Office: 201 945 6448

PTO of Ascension's 16th Annual TAVERNA Night



With Yannis Papastefanou & Orchestra

Save the Date:

February 1, 2020

\$55 advanced tickets • \$75 at the door • Kids \$30 advanced tickets (12-18) • Greek School Kids **FREE**

Contact Any PTO Member or text Christina Papas, 201-658-2766 or email ascensionfairviewpto@gmail.com

(More Info to follow)

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:
"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2020 ISSUE 1,1

SUNDAY, January 5, 2020
Sunday before Theophany

KYPIAKH, 5 Ιανουαρίου, 2020
Κυριακή πριν τα Θεοφάνεια